

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. května 2025 samosoudkyní
Mgr. Ladislavou Lužanovou

takto:

Obžalovaný

R ■■■■ **M** ■■■■, narozený ■■■■ v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem náměstí Starosty
Pavla 44, Kladno, adresa pro účely doručování ■■■■, Kladno, t.č. ve výkonu trestu
ve Vazební věznici Praha – Ruzyně,

je vinen, že

dne 15. 3. 2025 v době od 19:45 hodin do 19:55 hodin v ulici ■■■■ čp. ■■■■
v Kladně, když byl na návštěvě u T ■■■■ B ■■■■, využil chvíle když šel jmenovaný na toaletu,
přičemž z neuzamčené skřínky v obývacím pokoji odcizil peněženku, ve které byla mimo jiné
platební karta Essox od Komerční banky č. ■■■■ vedená na jméno T ■■■■
B ■■■■ přičemž s platební kartou následně v 20:00 hodin provedl platbu v částce 815 Kč
v trafice Geco v nákupním centru Oaza v ul. Arménská čp. 3277 v Kladně a následně se jejím
prostřednictvím v 20:02 hodin pokusil o výběr z bankomatu v částce ve výši 10 000 Kč, který byl
však zamítnut, čímž způsobil poškozenému T ■■■■ B ■■■■ celkovou škodu ve výši 815 Kč,

a uvedeného jednání se dopustil, přestože byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn.
9 T 120/2023 ze dne 8.4.2024, který nabyl právní moci dne 21.5.2024, odsouzen pro přečin
krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí
svobody v trvání 12 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a který vykonal
dne 23.10.2024,

Shodu s prvopisem potvrzuje: ■■■■

tedy

jednak si dílem přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán, jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocní, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

jednak si sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil a přechovával platební prostředek jiného, nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

čímž spáchal

přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto přečiny a sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 4. 2025, č.j. 9 T 46/2025-82

podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **14 (čtrnácti) měsíců**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Současně se podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **ruší** výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 4. 2025, č.j. 9 T 46/2025-82, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obviněný povinen nahradit poškozenému T [REDACTED] B [REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], 272 01 Kladno – Kročehlavy, škodu ve výši 815 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný již v před policejním orgánem popřel, že by se dopustil jednání, pro které je stíhán. Vypověděl, že si s poškozeným T [REDACTED] B [REDACTED] psal na aplikaci Grindr, což je seznamka pro homosexuály, a následně se dne 15. 3. 2025 domluvili, že k němu přijde na návštěvu a že mezi nimi proběhne sex. Domluvili se také na tom, že mu poškozený za to dá částku 2 000 Kč, navrhl to obžalovaný a poškozený s tím souhlasil. Obžalovaný dále uvedl, že to takto dělá, prostě má sex za peníze, dělá to za 2 000 Kč nebo 5 000 Kč. Uvedeného dne přišel k domu, poškozenému napsal, že je dole před domem, do domu jej pustila nějaká sousedka a šel před byt. Poškozený mu otevřel a on šel do bytu. S sebou měl jídlo, které koupil v Oáze. Najedli se, dali si cigaretu, vypili alkohol, který měl jak obžalovaný s sebou, tak poškozený doma, a poté odešli do sprchy, kde mezi nimi proběhl sexuální styk. Během toho si poškozený stále psal přes tablet se svým partnerem, dokonce odbíhal ze sprchy od sexu a

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDACTED]

odepisoval. Když to skončilo, dal mu poškozený celou svou peněženku s tím, že tam má kartu a na té jsou peníze s omluvou, že nemá u sebe hotovost, ať si něco koupí do částky 2 000 Kč, případně vybere peníze. Nakonec ho přesvědčil, vzal si tedy peněženku a odešel do Oázy, kde si v Tabáku Geco koupil 5 krabiček cigaret za 815 Kč. Pak šel k bankomatu, který je v Oáze, kde si chtěl vybrat peníze, aby to nějak udělalo tu částku 2 000 Kč, zkoušel ti vybrat peníze, ale to mu nešlo. Mezitím, asi tak po 5 minutách, co odešel z jeho bytu, za ním přiběhl do Oázy poškozený, začal na něj křičet, že mu ukradl celou peněženku, proto mu peněženku vrátil a z místa utekl, protože měl z poškozeného strach, a taky se bál, že ho udá na policii. Z peněženky nic nevzal, používal jen tu platební kartu, kterou mu odsouhlasil, že ji může použít. Zhruba po půlhodině mu poškozený znovu zavola, omlouval se mu za to, jak se choval, zase mu říkal, ať se zastaví v neděli kolem 15.00 hodin, že budou mít znovu sex a že mu tentokrát již zaplatí normálně hotovostí, jak byli domluveni blbě, že to řešit nechce, že ho peníze nezajímají. Následně si ještě psali přes aplikaci WhatsApp. Konverzaci z aplikace Grindr již nemá k dispozici.

2. V hlavním líčení na své verzi setrval s tím rozdílem, že uvedl, že v bytě se pohyboval pouze v koupelně, kde mezi ním a obžalovaným probíhal sexuální styk ve vaně. Skutečnost, proč se pokusil o výběr částky 10 000 Kč, když měl být s poškozeným domluven na výběru částky 2 000 Kč, nedovedl věrohodně a logicky vysvětlit.
3. Poškozený T. [REDACTED] B. [REDACTED] ani svědek T. [REDACTED] R. [REDACTED] se k hlavnímu líčení nedostavili, úřední záznamy o podaném vysvětlení, které tyto svědci podali, byly se souhlasem obžalovaného a státního zástupce v hlavním líčení přechytny.
4. Poškozený B. [REDACTED] potvrdil, že se s obžalovaným seznámil před aplikací Grindr a asi 3 týdny nebo měsíc před skutkem si dopisovali, do té doby se spolu osobně nesetkali. Uvedeného dne se mu obžalovaný ozval s tím, že je poblíž a zda by mohl přijít na návštěvu, že si chce nabít telefon, že koupil nějaké jídlo, že by se mohli spolu najíst a popovídat si. S tím souhlasil a pustil ho tedy do bytu. Po chvíli si potřeboval odskočit na toaletu, nechal ho tedy samotného v obývacím pokoji. Po návratu z toalety prohodili ještě pár slov, kdy mu obžalovaný řekl, že už potřebuje jít. Přibližně po 15 minutách zjistil, že mu z neuzamčené skříňky v obývacím pokoji, kam si odkládá cennosti, zmizela peněženka, v níž neměl peníze, ale která obsahovala jeho doklady a úvěrovou platební kartu společnosti Essox pod Komerční bankou s maximálním limitem 12 000 Kč, z které již hotovost čerpal a na které byl zůstatek odhadem 5 000 Kč.. Také mu na mobilní telefon přišla SMS zpráva, že bylo placeno jeho platební kartou od společnosti Essox 815 Kč v trafice Geco v NC Oáza. Ihned vyšel před dům a šel směrem k nákupnímu centru, snažil se spojit s mužem, který byl u něj na návštěvě, a po chvíli ho našel u vchodu do NC Oáza, kde stál u bankomatu a zkoušel do bankomatu vložit platební kartu, a zakřičel na něj, ať mu vrátí peněženku. Muž začal utíkat, při útěku po něm hodil peněženku a platební kartu a z místa utekl. Poté si na mobilním telefonu všiml další zprávy z banky, že byl učiněn pokus o výběr hotovosti, který byl zamítnut. Popřel, že by s obžalovaným měl sex, popřel, že by obžalovanému cokoli dobrovolně dal. Popřel, že by obžalovanému udával PIN kód ke kartě, ten však byl na kartě napsaný, proto ji mohl použít. Kartu mu obžalovaný nevrátil. Dále vysvětlil, že pokud ve své předchozí výpovědi uváděl, že poté, co mu obžalovaný vrátil peněženku, postrádal své doklady, a že tyto doklady našel jeho partner T. [REDACTED] u platebního terminálu na zaplacení parkování v OC Oáza, doklady v peněžence skutečně zprvu nenašel a jeho partner mu řekl, že je našel u Oázy. Neví, jak to přesně bylo, protože později mu psal jeden kamarád, že mu psal jeho přítel T. [REDACTED], že měl doklady celou dobu v peněžence, a že mu to údajně řekl proto, aby nebyl naštvaný, že se pletl. Proč mu to neřekl, neví. S partnerem mají nějaké neshody.
5. Svědek T. [REDACTED] R. [REDACTED] potvrdil, že bydlí se svým přítelem T. [REDACTED] B. [REDACTED]. Dne 15. 3. 2025 přišel chvilku před půlnocí domů a přítel mu sdělil, že byl u nich na návštěvě nějaký muž, který si chtěl nabít telefon, a když byl na toaletě, tak ho ten muž okradl o peněženku, kterou

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDACTED]

mu pak vrátil, ale bez dokladů a bez platební karty. Někdy ráno se příteli podíval do peněženky, a našel tam doklady, o kterých mu tvrdil, že mu je ten muž sebral. To příteli nechtěl říct, jelikož je tvrdohlavý, tak aby nedělal scénu, pravdou je, že doklady měl u sebe, pouze si jich nevšiml. Nic dalšího k dané věci neví.

6. Situace na místě činu byla zjištěna z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace pořízené při ohledání, na kterých je zadokumentován a popsán především obývací pokoj a jeho uspořádání. Náčrtek obsahuje umístění domu, v němž bydlí poškozený, ve vztahu o nákupnímu centru Oáza. Z mobilního telefonu poškozeného byly pořízeny snímky oznámení o nákupu za 815 Kč kartou ESSOX Bonus dne 15.3.2025 v 20:00 hodin v prodejně GECO Kladno a o neuskutečnění výběru hotovosti kartou ESSOX Bonus z důvodu nedostatečného zůstatku. Ze seznamu uskutečněných hovorů vyplývá, že poškozený telefonoval v 20:55 hodin na číslo [REDAKCE], tedy na telefonní číslo, které jako své kontaktní uvedl při svém výsledku obžalovaný R [REDAKCE] M [REDAKCE].
7. Ze zprávy ESSOX s.r.o. bylo zjištěno, že poškozený má s ESSOXem uzavřenou smlouvu o revolvingovém úvěru ze dne 25. 8. 2021, ke které byla vydána kreditní karta č. [REDAKCE], která byla dne 17. 3. 2025 blokována. Provedením kontroly bylo zjištěno, že z uvedené kreditní karty došlo dne 15. 3. 2025 k pokusu o čerpání finanční hotovosti formou výběru z bankomatu (v 20:02:58 hodin) a k pokusu o zjištění zůstatku na kreditní kartě prostřednictvím bankomatu (v 20:04:16 hodin). Oba z těchto pokusů byly zamítnuty. Dále došlo k pokusu o nákup u obchodníka, který byl úspěšný (dne 15. 3. 2025 v 20:00:27 hodin částka 815 Kč GECO Kladno).
8. Z kamerových záznamů bezpečnostních kamer umístěných v Nákupním centru Oáza a v jejím okolí, které byly v hlavním lícení přehrány, je zaznamenán příchod obžalovaného v 19:58:26 hodin k bankomatu Komerční banky umístěného nalevo od vchodu do nákupního centra, který chvíli s kartou manipuloval u bankomatu, poté od něj odešel a vstoupil do nákupního centra. Zde v 19:58:57 hodin vstoupil do prodejny GECO, odkud odešel ve 20:00:04 hodin a vrátil se zpět k východu. Z vyjádření společnosti GECO, a.s. k žádosti o poskytnutí kamerového záznamu pak vyplývá, že v této provozovně GECO, TABÁK – TISK č. 255 umístěné v NC Oáza Kladno nemají instalován kamerový systém, záznam tak nelez poskytnout. Obžalovaný je poté zachycen venkovní kamerou umístěnou na NC Oáza, kde opět přistoupil k bankomatu ve 20:01:02 hodin s platební kartou v ruce, u některého setrval až do 20:04:32 hodin a s bankomatem prováděl manipulace. Následně se v 20:04:34 hodin vrátil do prostor NC Oáza, kde poté, co zjistil, že část nákupního centra je již uzavřená, se vrátil opět ven a ve 20:05:18 hodin přistoupil znovu k bankomatu, na kterém mačkal tlačítka. V té chvíli je vidět poškozený přicházející rohu budovy nákupního centra, který si všiml obžalovaného u bankomatu a přicházel k němu, zjevně na obžalovaného zavola, protože ten se otočil směrem k němu, a poté se okamžitě dal na útěk směrem od poškozeného (v čase 20:05:35 hodin). Tím zmizel ze záběru této kamery, je však zachycen na další kameře v čase 20:05:46 hodin, když se zastavil, komunikoval s poškozeným, kterému podal poškozenému peněženku, a poté, co si ji poškozený vzal, obžalovaný se opět dal na útěk pryč od poškozeného.
9. Při šetření k totožnosti pachatele bylo navrženo ze strany hlídky OOP Kladno Kročehlavy, že poškozený opětovně kontaktuje pachatele na jeho telefonním čísle [REDAKCE] a pokusí se od něj zjistit totožnost. V návaznosti na to poškozený za přítomnosti hlídky PCR telefonicky kontaktoval pachatele, kterému zalhal, že se s ním chce znovu vidět a že mu za pohlavní styk zaplatí 2 000 Kč, že již nebudou řešit, co se mezi nimi stalo, tedy odcizení peněženky. Při tomto hovoru od něj poškozený zjistil místo jeho bydliště – [REDAKCE], a též jeho jméno – R [REDAKCE] M [REDAKCE]. Po tomto zjištění s ním již komunikoval jen chvíli, a to přes aplikaci WhatsApp jak prostřednictvím textových zpráv, v nichž poškozený obžalovanému napsal, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

má „sledovaný telefon“, tak ze strany obžalovaného hlasových zpráv a několika videí. Tato komunikace byla zálohována.

10. Poškozený poskytl fotografii pachatele, kterou mu zaslal při vzájemné komunikaci na mobilní telefon (č.l. 39 p.v.). Porovnáním s fotografií obžalovaného z registru obyvatel byla zjištěna shoda.
11. Když soud zhodnotil tyto důkazy, a to jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí soudu, že jimi byl spolehlivě a bez pochybností prokázán skutkový stav. S ohledem na tuto skutečnost pak má soud za to, že není třeba dokazování doplňovat provedením dalších důkazů, které navrhoval obžalovaný, ať již jde o předchozí komunikaci obžalovaného s poškozeným v aplikaci Gridr. Tento důkaz se ostatně pokoušely zajistit již před tím orgány činné v trestním řízení, avšak jak ze strany obžalovaného, tak ze strany poškozeného bylo sděleno, že tato komunikace k dispozici již není. Není také důvod znovu vyslýchat poškozeného k tomu, zda a jak dlouho s obžalovaným udržoval komunikaci, ani není třeba blíže zkoumat obsah této komunikace, neboť i z výpovědi poškozeného vyplývá, že s obžalovaným si skutečně dopisovali 3-4 týdny před skutkem. Proto soud návrhy obžalovaného na doplnění dokazování v tomto směru zamítl.
12. Provedené důkazy však jednoznačně svědčí o tom, že obžalovaný poškozeného dne 15. 3. 2025 navštívil v jeho bytě, o tom oba vypovídají shodně. Jejich výpovědi se rozcházejí v tom, jak dlouho se obžalovaný v bytě zdržel, v jaké části bytu se pohyboval a co v bytě dělal. Ohledně soud vycházel z výpovědi poškozeného, kterou považuje za věrohodnou na rozdíl od tvrzení obžalovaného. Jeho verze se totiž liší, když před policejním orgánem popisoval, že s poškozeným jedli, pili alkohol, kouřili, než mezi nimi došlo k pohlavnímu styku, v hlavním líčení naopak uvedl, že v bytě navštívil prakticky pouze koupelnu, kde po celou dobu jeho přítomnosti v bytě setrval. Přitom však v hlavním líčení poměrně podrobně zakreslil náčrtek obývací místnosti, v níž dokonce zakreslil tablet a mobilní telefon poškozeného na stole, na rozdíl od koupelny, u níž v náčrtku zaznamenal jen umístění místnosti v bytě. Jeho popis koupelny se ovšem liší, když před policejním orgánem hovořil o sprše, zatímco v hlavním líčení uváděl, že v koupelně se vana. Zde také mělo podle jeho tvrzení dojít k pohlavnímu styku, od něhož měl poškozený odbíhat, aby komunikoval se svým přítelem prostřednictvím tabletu či mobilního telefonu. To se ovšem s ohledem na popis tohoto pohlavního styku jeví nepravděpodobné. Stejně tak nevěrohodným a nelogickým soud vyhodnotil tu část obhajoby obžalovaného, podle níž měl poškozený obžalovanému předat celou peněženku s platební kartou, aby mu tak údajný pohlavní styk zaplatil. Poškozený sám jednoznačně uvedl, že si byl vědom toho, že v peněžence neměl hotovost. Pokud by měl v úmyslu obžalovanému dát jakoukoli finanční částku, neměl by důvod dávat obžalovanému celou peněženku s doklady a platební kartou, zejména za situace, kdy přímo proti jeho domu je nákupní centrum, na kterém je bankomat. Bylo by tak logické, aby sám poškozený provedl výběr hotovosti z bankomatu. Není totiž ani logické, aby byt' i jen samotnou platební kartu poskytl člověku, kterého do té doby neznal ani jménem a viděl ho poprvé v životě, natož aby mu svěřoval celou peněženku s doklady. Ze záznamu Policie ČR je pak patrné, že nabídka částky 2 000 Kč za uskutečněný sex sice skutečně ze strany poškozeného zazněla, avšak až v telefonátu, který proběhl až po skutku na návod policistů, při němž poškozený zjistil jméno a adresu bydliště pachatele, tedy obžalovaného. O nevěrohodnosti tvrzení obžalovaného také svědčí skutečnost, že se snažil zjistit zůstatek na účtu a že se pokoušel o výběr částky 10 000 Kč, tedy částky pětikrát převyšující částku, kterou mu podle jeho tvrzení měl údajně poškozený slíbit. Tyto manipulace s platební kartou v bankomatu jsou zaznamenány jednak kamerovými záznamy, jejich konkrétní obsah především ze zprávy společnosti ESSOX.
13. Již zmíněné kamerové záznamy také svědčí o nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného, především jeho reakce při příchodu poškozeného k nákupnímu centru, neboť v případě, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje:

by měl svolení poškozeného s platební kartou nakládat, kdy by mu dokonce tuto kartu s celou peněženkou poškozený svěřil, neměl by obžalovaný důvod před ním utíkat. Ani pohyb poškozeného zaznamenaný na kamerových záznamech nepotvrzuje tvrzení obžalovaného o tom, že byl poškozený silně podnapilý, když poškozený se pohybuje naprosto lehce, jistě, bez vrávorání či jiných známek svědčících o tom, že před tím požil větší množství tvrdého alkoholu.

14. Soud tak dospěl k závěru, že provedené důkazy svědčí o tom, že se skutek stal tak, jak je obžalovanému kladen za vinu, že se jej dopustil obžalovaný, který využil chvilkové nepřítomnosti poškozeného v místnosti a přisvojil si jeho peněženkou s doklady a platební kartou bez jeho vědomí a bez jeho svolení, šlo tedy o věci cizí, které odňal z dispozice jejich vlastníka a nakládal s nimi jako s vlastními, když prostřednictvím platební karty jednak zaplatil cigarety v částce 815 Kč, jednak se pokusil o výběr hotovosti ve výši 10 000 Kč, tedy částky ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku nikoli nepatrné, kterýžto byl ovšem zamítnut. Obžalovaný si tak počínal přesto, že dne 23. 10. 2024, tedy před méně než třemi lety, vykonal trest odnětí svobody, který mu v trvání 12 měsíců byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 8. 4. 2024, č. j. 9 T 120/2023-320 za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolání, to však vzal v řízení před odvolacím soudem zpět. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2024, č. j. 61 To 358/2024-380, bylo toto zpětvzetí vzato na vědomí.
15. Naplnil tak znaky přečinu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 trestního zákoníku dílem dokonaného, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku a soud jej takto uznal vinným.
16. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, které jsou určovány zejména významem chráněných zájmů, které byly činem dotčeny, tedy zájmu na ochraně vlastnictví a na řádném chodu bezhotovostního platebního styku. Určovány jsou i způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. V této souvislosti soud vzal v úvahu výši škody, kterou obžalovaný poškozenému způsobil, výši škody, kterou hodlal způsobit, skutečnost, že v této části jeho jednání zůstalo ve stadiu pokusu, když jeho snahu o výběr hotovosti banka zamítla a hotovost nevydala. Soud vzal rovněž v úvahu skutečnost, že obžalovaný svým jednáním naplnil znaky skutkových podstat dvou trestných činů, a že se uvedeného jednání dopustil necelých pět měsíců poté, co byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody.
17. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl také k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnosti jeho nápravy, k chování obžalovaného po činu, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. V této souvislosti zohlednil skutečnost, že obžalovaný je svobodný, bezdětný. Dosáhl základního vzdělání, nikde nepracuje, pobírá částečný invalidní důchod a příležitostně, občas, ovšem nikoli pravidelně si přivydělává brigádami. Je nemajetný. V evidenci přestupků má 6 záznamů pro přestupky proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. f), resp. podle § 5 odst. 1 písm. b) či podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, za které mu byly ukládány pokuty v rozmezí od 500 do 8 000 Kč. Ani před soudem není obžalovaný žádným nováčkem. Od roku 2012, kdy byl poprvé odsouzen, má celkem 13 záznamů v rejstříku trestů, vesměs pro

majetkovou trestnou činnost, převážně pro trestné činy krádeže. Ke všem záznamům sice nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti, ať již jde o odsouzení první v pořadí, které bylo rozhodnutím prezidenta o amnestii promínuto s účinky zahlazení, a odsouzení Obvodním soudem pro Prahu 1 sp. zn. 9 T 120/2023, které zakládá zpětnost, a je tak zahrnuto v právní kvalifikaci jednání obžalovaného, proto mu je nelze přičítat k tíži dvakrát. Nicméně ostatní záznamy svědčí o tom, že obžalovanému byly ukládány opakovaně nepodmíněné tresty odnětí svobody, které vykonal, a pokud mu byl uložen trest alternativní v podobě podmíněně odloženého trestu odnětí svobody či trestu obecně prospěšných prací, tyto byly následně změněny na nepodmíněné tresty. Ani jejich výkon však nevedl k nápravě obžalovaného. Pominout nelze ani to, že se obžalovaný nyní souzené trestné činnosti dopustil jen několik málo měsíců poté, co byl propuštěn z posledního výkonu trestu odnětí svobody.

18. Skutečností významnou pro rozhodnutí je také poslední odsouzení rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 4. 2025, č. j. 9 T 46/2025-82, kterým byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 23. 4. 2025. Vzhledem k tomu, že nyní souzené trestné činnosti se obžalovaný dopustil ještě před tím, než byl tento rozsudek vyhlášen, přichází v úvahu uložení trestu souhrnného podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, nikoli však společného podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku, byť jde o jednání vedené stejným záměrem opatřit si prostředky k obživě krádeží věci, v tomto případě hodinek ze šatny zaměstnanců restaurace, které naplňuje znaky skutkové podstaty stejného trestného činu, přičemž je zde i blízká souvislost časová a podobný způsob provedení, avšak posouzení tohoto jednání jako dílčího útoku pokračujícího trestného činu brání skutečnost, že návrh na potrestání v naší trestní věci byl obžalovanému doručen již dne 15. 4. 2025. Jednání, pro které byl odsouzen Obvodním soudem pro Prahu 1 sp. zn. 9 T 46/2025 se obžalovaný dopustil 20. 4. 2025, nejde tak o souběh, ale o recidivu.

19. S ohledem na skutečnost, že je trest ukládán jako souhrnný vzal soud v úvahu krom výše uvedeného také celkový rozsah trestné činnosti, za kterou je třeba trest uložit, tedy nejen tu, pro kterou stojí nyní před soudem, ale i tu, již byl uznán vinným výše citovaným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 9 T 46/2025, tedy že je trest ukládán za dva skutky, jimiž obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty tří úmyslných trestných činů. Soud rovněž zohlednil výši způsobené a zamýšlené škody, skutečnost, že hodinky, které odcizil v šatně restaurace byly vráceny zpět poškozenému. Soud rovněž přihlédl k ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku, podle něhož souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. Obžalovanému tak uložil znovu nepodmíněný trest odnětí svobody, a to též s přihlédnutím k § 55 odst. 2 trestního zákoníku, neboť ačkoli je trest ukládán za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, má za to, že by vzhledem k osobě obžalovaného uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby vedl řádný život. Pokud jde o výměru tohoto trestu, ten soud stanovil stále ještě v dolní polovině trestní sazby přísnějšího z přečinů, kterým je přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Trest v trvání 14 měsíců je tak podle závěrů soudu zcela odpovídající rozsahu a závažnosti jednání obžalovaného, za které je trest ukládán, a současně pro nápravu obžalovaného nutný a nezbytný.

20. Pro výkon tohoto trestu soud obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, neboť ani charakter a závažnost trestné činnosti, za kterou je trest ukládán, ani výměra uloženého trestu, ani dosavadní chování obžalovaného, nejsou zákonným důvodem proto, aby byl zařazen do přísnějšího typu věznice.

21. Protože byl trest ukládán jako souhrnný, soud současně podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 4. 2025, č. j. 9 T

46/2025-82, a zrušil i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

22. K trestnímu řízení se řádně a včas připojil poškozený T. B. s nárokem na náhradu škody ve výši 815 Kč, která mu vznikla tím, že obžalovaný jeho platební kartou zaplatil cigarety v této prodejní ceně. O důvodnost jeho nároku není žádných pochyb, neboť z provedených důkazů, včetně výpovědi samotného obžalovaného, bylo zjištěno, že škoda tomuto poškozenému tímto způsobem vznikla a že mu vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Pochybnosti nejsou ani o výši způsobené škody, neboť zaplacení zboží právě v požadované výši je doloženo jak SMS zprávou, kterou obdržel od banky na svůj mobilní telefon poškozený, tak také zprávou společnosti ESSOX, která tuto platbu potvrdila. Soud proto uložil obžalovanému podle § 228 odstavec 1 trestního řádu povinnost, aby poškozenému T. B. nahradil škodu v požadované výši 815 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Odvolání nemohou účinně podat ti, kdož se jej výslovně vzdali.

Kladno 6. května 2025

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]